

การวางแผนทางการเงิน
ของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
FINANCIAL PLANNING OF PERSONNEL
AT THE STATE ENTERPRISE POLICY OFFICE

ปรีญา จันทร์เทศ
สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
ผู้รับผิดชอบบทความ

Preeya Chanted
E-mail : preeya.chanted@gmail.com
Faculty of Business Administration Program in Accounting,
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ 2) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ บุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจจำนวน 146 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test และสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน แต่บุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา และอาชีพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การวางแผนทางการเงิน, บุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

ABSTRACT

The objectives of this study were 1) To study personal factors of personnel at The State Enterprise Policy Office 2) To study the financial planning of personnel at The State Enterprise Policy Office 3) To study personal factors affecting the financial planning of personnel at The State Enterprise Policy Office.

The sample group was 146 personnel from The State Enterprise Policy Office. The questionnaire was used as a tool for collecting the data which analyzed by using the frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypotheses was tested by Independent Sample (t-test), One way ANOVA (F-test), in case of it found differences, can be compare by pairs using the LSD method.

The results showed that personnel at The State Enterprise Policy Office have the different monthly incomes will have the different financial planning. But the personnel at The State Enterprise Policy Office have the different gender, age, education, status and occupation will have no different financial planning.

Keywords : Financial Planning, Personnel at The State Enterprise Policy Office

บทนำ

ในปี 2563 นี้ ได้เกิดสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นโรคระบาดที่แพร่กระจายไปทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยด้วย ซึ่งผู้ติดเชื้อโรคนี้นี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว รัฐบาลจึงประกาศพระราชกำหนด (พ.ร.ก.) การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อควบคุมการแพร่ระบาด และมีการปิดประเทศ ทำให้ไม่สามารถเดินทางเข้ามาในประเทศไทย และเดินทางออกไปต่างประเทศได้ ทั้งนี้ทางรัฐบาลได้มีมาตรการให้เว้นระยะห่างกัน Social distancing และมีแนวทางให้ทำงานอยู่ที่บ้าน Work From Home สถานการณ์นี้ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงทำให้ธุรกิจต่างๆ ต้องหยุดชะงัก บริษัทหลายแห่งทยอยกันต้องปิดตัวลง ทำให้มีคนตกงานเป็นจำนวนมาก บางบริษัทก็มีนโยบายก็ลดพนักงานลง ลดเงินเดือนและค่าจ้างลง เพื่อเป็นช่วยให้บริษัทสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ แม้ว่าประเทศไทยจะสามารถชะลอการระบาดของโรคได้ ภายในระยะเวลา 3 เดือน แต่ผลกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างมาก เพราะความเปิดกว้างทางการค้าของไทย และความเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ทำให้คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจไทยจะติดลบ 5% ในปีนี้ ซึ่งเป็นผลมาจากการส่งออกสินค้าไม่ได้ และไม่มีรายรับจากการท่องเที่ยว จากสภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ และประชากรไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ รวมทั้งจะมีเหตุการณ์ที่เกิดวิกฤตต่างๆ ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ แต่ทุกคนจะต้องดำเนินชีวิตต่อไป เราจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมีการเตรียมการวางแผนทางการเงินที่จะทำให้บริหารจัดการเงินได้เมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤตต่างๆ และสามารถนำมาใช้ในยามฉุกเฉินได้

การวางแผนทางการเงิน เป็นกระบวนการที่จะนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงิน โดยมีการบริหารจัดการเงินที่ได้รับมา และใช้เงินนั้นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งจะทำให้มีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น โดยที่เริ่มต้นการวางแผนทางการเงินอย่างง่าย ๆ จากการออมเงิน และเมื่อมีเงินมากขึ้นก็สามารถนำไปลงทุน เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูงกว่า

ดังนั้น ผู้วิจัยตั้งใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ซึ่งจะศึกษาวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวางแผนทางการเงิน โดยจะศึกษาในด้านรายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านการเกษียณอายุ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงิน ของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน ของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

ขอบเขตการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ การวางแผนทางการเงิน ของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ซึ่งประชากรกลุ่มเป้าหมาย เป็นบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ โดยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 146ตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรทั้งหมด
2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงิน ของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจโดยมุ่งเน้นที่จะศึกษาการวางแผนทางการเงิน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านการเกษียณอายุ รวมไปถึงปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านรายได้ต่อเดือน

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ซึ่งประกอบด้วย

- H0 : บุคลากรที่มีเพศแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินไม่แตกต่างกัน
 H1 : บุคลากรที่มีเพศแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน
 H0 : บุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินไม่แตกต่างกัน
 H1 : บุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน

H0 : บุคลากรที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน
ไม่แตกต่างกัน

H1 : บุคลากรที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน

H0 : บุคลากรที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน
ไม่แตกต่างกัน

H1 : บุคลากรที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน

H0 : บุคลากรที่มีอาชีพแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินไม่แตกต่างกัน

H1 : บุคลากรที่มีอาชีพแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน

H0 : บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน
ไม่แตกต่างกัน

H1 : บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้บุคคลได้ตระหนักถึงความสำคัญของประโยชน์ในการวางแผนทางการเงิน ของบุคลากร
ในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจมากขึ้น
2. เพื่อนำผลการศึกษาไปกำหนดแนวทางในการวางแผนทางการเงิน ของบุคลากรในสำนักงาน
คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวางแผนทางการเงิน เป็นแนวคิดที่ทำให้เราเตรียมความพร้อม และนำชีวิตไปสู่ความมั่นคง
ทางการเงิน ซึ่งควรเริ่มปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินที่ดี มีวินัยตั้งแต่เด็กๆ เพราะเมื่อเข้าสู่วัยทำงาน
ก็ต้องรู้วิธีการวางแผนและจัดสรรเงินให้เพียงพอในการใช้จ่ายประจำวัน การใช้จ่ายในอนาคต รวมถึงการเก็บออม
เพื่อการเกษียณอายุ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

การวางแผนทางการเงิน คือ การบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่ให้สามารถบรรลุ
เป้าหมายตามที่ได้ตั้งไว้ เพื่อเป็นการนำมาซึ่งความมั่นคง และความเสถียรภาพทางการเงิน (สุภารัตน์
พิมลรัตน์กานต์, 2555, หน้า 16)

ด้านรายได้ หมายถึง เงินที่ได้รับมาเป็นเงินสด เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง เงินโบนัส เงินประจำตำแหน่ง
ค่าคอมมิชชั่น เงินปันผล ดอกเบี้ย เงินรับ เงินค่าสวัสดิการ เงินบำเหน็จบำนาญ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงิน
ประกันสังคม และรายได้อื่นๆ (พัฒน์ ทองพิง, 2556, หน้า 5-6)

ด้านรายได้ คือ การที่บุคคลทำหน้าที่การทำงานที่ไม่ผิดกฎหมายและไม่ขัดต่อจริยธรรมอันดีของสังคม
ให้ได้มาซึ่งรายได้หลักจากเงินเดือน หรือรายได้ที่ได้มาจากอาชีพเสริม (สนทยา เขมวีรัตน์และดวงใจ
เขมวีรัตน์, 2556, หน้า 12)

ด้านการใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปในรูปของเงินสด เช่น การใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีวิตประจำวัน การใช้จ่ายเพื่อซื้อสินทรัพย์ การใช้จ่ายในการชำระหนี้ (ค่าผ่อนบ้าน ค่าผ่อนรถ) ค่าเบี้ยประกัน ค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพและรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน รวมถึงค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนต่างๆ ด้วย เช่น การลงทุนในหุ้น การลงทุนในกองทุน (พัฒน์ ทองพิง, 2555, หน้า 6)

ด้านการใช้จ่าย หมายถึง จำนวนเงินที่ไว้ใช้จ่ายในการซื้อสิ่งของ และบริการต่างๆ ซึ่งใช้ในการครองชีพ เช่น ค่าอาหาร ค่าเช่าบ้าน ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา เป็นต้น (อรินทร อุดมเชียร, 2558, หน้า 17)

ด้านการออม คือ การนำรายได้มาหักออกจากรายจ่าย ซึ่งมีส่วนที่เหลืออยู่ แล้วไม่นำไปใช้สอยนี้ถือเป็นเงินออม เพื่อกันไว้ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ของแต่ละบุคคล (จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันต์, 2555, หน้า 8)

ด้านการออม คือ การนำเงินที่ได้รับมาเก็บไว้ทันที ก่อนจะเงินนำไปใช้จ่าย ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการการออมได้ ดังนี้ รายได้ - เงินออม = รายจ่าย (พัฒน์ ทองพิง, 2556, หน้า 6)

ด้านการออม คือการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งมาทำการเก็บสะสมทีละน้อย แล้วค่อยๆ เพิ่มจำนวนจนกลายเป็นปริมาณเงินที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้สามารถใช้จ่ายกับวัตถุประสงค์ต่างๆ ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้ เช่น เพื่อใช้ในอนาคต เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน การออมถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการวางแผนทางการเงิน การมีวินัยในการใช้จ่าย ไม่ฟุ่มเฟือย จะสามารถส่งผลทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการออมเงินได้ (นันทพร จรัสสุขสวัสดิ์, 2560, หน้า 54)

ด้านการลงทุน คือ การที่ผู้ลงทุนนำเงินที่มีอยู่ไปซื้อหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวสามารถก่อให้เกิดรายได้กลับมายังผู้ลงทุน (สุขใจ น้ำผุด, อนุชานาฏเจริญจิตรกรรม และสมนึก วิวัฒน์, 2557, หน้า 280)

ด้านการเกษียณอายุหมายถึง การทบทวนที่บุคคลต้องหยุดการประกอบอาชีพ หรืองานที่ได้ทำอยู่เป็นประจำ อันเนื่องมาจากเงื่อนไขหรือข้อบังคับต่างๆ ที่สังคมนั้น กำหนดขึ้น (อนงค์นาฏ ผ่านสถิน, 2556, หน้า 17)

ด้านการเกษียณอายุ คือ การที่บุคคลนั้น ต้องออกจากงานที่ทำ เนื่องจากบุคคลนั้น ทำงานจนครบอายุสูงสุดในการทำ งานแล้ว ซึ่งบุคคลส่วนใหญ่จะเกษียณอายุเมื่ออายุประมาณ 60 - 65 ปี รวมถึงบุคคลที่มีการเกษียณอายุก่อนถึงวัยได้ ซึ่งบุคคลในทนี่ หมายถึงบุคคลที่มีการเกษียณอายุการทำงานก่อนถึงอายุครบ 60 ปี (ศิรินุช อินละคร, 2559, หน้า 207)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา และผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งการเลือกกลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non- probability Sampling) และสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ บุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ จำนวน 228 ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ บุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 228 ตัวอย่าง เพื่อใช้ในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรทั้งหมด จากที่ทราบจำนวนประชากร ทำให้สามารถทราบตัวอย่าง โดยอาศัยสูตร Yamane ที่ระดับค่าความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน 5 % จึงได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 145.22 ตัวอย่าง ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคั้งนี้ อย่างน้อย 146 ตัวอย่าง

ในการวิจัยคั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือหลักที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ทบทวนแนวคิดทฤษฎี และผลการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเป็นกรอบแนวคิดที่เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ผู้วิจัยมีคำตอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือกตอบโดยแบ่งแบบสอบถามปลายปิดเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะของคำถามจะเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice) โดยใช้ระดับการวัดแบบNominal Scale และ Ordinal Scale จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 การวางแผนทางการเงินของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ จำนวน 26 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ด้านรายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านการเกษียณอายุ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามจะเป็นการกำหนดค่าคำตอบ (Rating Scale) โดยใช้ระดับการวัดแบบ Interval Scale โดยมีเกณฑ์การใช้คะแนนเพื่อตีความหมาย ดังนี้

ระดับมากที่สุด	5	คะแนน
ระดับมาก	4	คะแนน
ระดับปานกลาง	3	คะแนน
ระดับน้อย	2	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	1	คะแนน

แบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ เพื่อใช้ในการตีความหมายของค่าเฉลี่ยที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	มีระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	มีระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	มีระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	มีระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00	มีระดับมากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency) ในการวิเคราะห์หัตถ์แปรปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน การศึกษา และสถานภาพ

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายการวางแผนทางการเงิน ของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

2. สถิติอนุมานหรือสถิติเชิงอ้างอิง (Inferential statistics) สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

2.1 บุคลากรที่มีด้านเพศต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติ t - test

2.2 บุคลากรที่มีด้าน และสถานภาพ ต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One - way ANOVA หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้ วิธีของ LSD (Least Significant Difference Test)

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี อยู่ในสถานภาพโสด มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทขึ้นไป มีอาชีพเป็นข้าราชการ และมีรายได้ต่อเดือน 15,000 - 25,000 บาท

ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงิน ของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ โดยรวมอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการออม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 รองลงมาคือ ด้านการเกษียณอายุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 และมีด้านที่ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ด้านรายได้ และด้านการใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82

ด้านรายได้ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีรายได้ที่ดีจะทำให้ท่านมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และมีความสุขสบายในชีวิต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ รายได้หลักส่วนใหญ่ของท่านมาจากแหล่งอื่น นอกเหนือจากเงินเดือน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22

ด้านการใช้จ่าย กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การใช้จ่าย เป็นเงินที่ท่านใช้ซื้อสินค้าและบริการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ทำบันทึกรายรับ - รายจ่าย เพื่อให้ท่านจัดการบริหารการใช้จ่ายเงินให้เพียงพอในแต่ละเดือน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86

ด้านการออม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การออมจะช่วยให้ท่านมีเงินไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การออมเป็นการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งหลังจากหักค่าใช้จ่าย เพื่อทำการเก็บออม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12

ด้านการลงทุน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านเลือกที่จะลงทุน เพราะต้องการได้รับผลตอบแทนมากกว่าการออมเงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านสามารถยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุนได้ในระดับใด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

ด้านการเกษียณอายุ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวางแผนทางการเงินที่ดีจะช่วยให้ท่านมีชีวิตหลังเกษียณอายุที่สุขสบายโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเกษียณอายุถือเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26

ผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงิน ของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา และอาชีพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่แตกต่างกัน แต่บุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ พบว่า บุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีสถานภาพโสด มีความต้องการที่จะวางแผนทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒน์ ทองพิง (2556) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ : กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีสถานภาพโสด

2. จากผลการศึกษาการวางแผนทางการเงิน ของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ พบว่า การวางแผนทางการเงินด้านการออม และด้านการเกษียณอายุ อยู่ในระดับความเห็นมากที่สุด ด้านรายได้ และด้านการลงทุน อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง การวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การวางแผนทางการเงินด้านการออม และด้านการเกษียณอายุ อยู่ในระดับความเห็นมากที่สุด ด้านรายได้ และด้านการลงทุน อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก

3. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง การวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. จากผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า บุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ อยู่ในสถานภาพโสด ดังนั้น ผู้วิจัย จึงเสนอว่า ควรมีการเชิญชวนให้ทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายของตนเอง และครอบครัว เพื่อที่จะทำให้ทราบฐานะการเงิน เพราะผู้ที่อยู่ในสถานภาพโสดนั้น ยังไม่มีภาระต้องรับผิดชอบมากนัก จึงจะยังไม่คำนึงอนาคต ทำให้อาจจะใช้จ่ายเงินไปอย่างไม่ระมัดระวัง ส่งผลให้รายรับไม่พอกับรายจ่าย

2. จากการศึกษาการวางแผนทางการเงิน ของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นมากที่สุดในด้านการออม ดังนั้น ผู้วิจัย จึงเสนอว่า ควรมีการส่งเสริมให้บุคลากรเล็งเห็นถึงความสำคัญของการออม และสร้างค่านิยมในการใช้เงินอย่างประหยัด โดยการประชาสัมพันธ์โปรโมชั่น หรืออัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นำเงินไปออมในรูปแบบต่างๆ เช่น ออมเงินแบบฝากประจำ ออมเงินในสหกรณ์ออมทรัพย์ของหน่วยงาน เป็นต้น

3. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัย จึงเสนอว่า ทางหน่วยงานควรมีการจัดฝึกอบรม หรือเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ในการวางแผนทางการเงินให้กับบุคลากรตั้งแต่เริ่มทำงาน เพราะบุคลากรที่เพิ่งเริ่มต้นทำงานจะยังมีรายได้ต่อเดือนไม่มากนัก และจะยังไม่คำนึงถึงการวางแผนทางการเงิน จึงต้องมีการให้ความรู้กับบุคลากร เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญในการวางแผนทางการเงินในด้านต่างๆ เช่น การแนะนำรูปแบบการออม การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 ควรจะศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน ของบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยทางด้านพฤติกรรม ปัจจัยทางด้านทัศนคติ ปัจจัยทางด้านความเสี่ยง เพื่อให้สามารถพัฒนารูปแบบการวางแผนทางการเงินให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

5.4.2 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะบุคลากรในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจเท่านั้น ดังนั้น จึงควรขยายขอบเขตด้านประชากรให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เช่น บุคคลที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดความแตกต่างทางด้านความคิด และได้ผลการวิจัยที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัต. (2555). เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชน และข้าราชการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). การวางแผนการเงินคืออะไร?. ค้นเมื่อ 21 ตุลาคม 2563, จาก https://www.set.or.th/education/th/start/start_start.pdf
- นันทพร จรัสสุขสวัสดิ์. (2560). การวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พัฒน์ ทองพิง. (2555). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ : กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยุทุนอุดหนุนจากวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- ศิรินุช อินละคร. (2559). การเงินบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สนทยา เขมวีรัตน์ และดวงใจ เขมวีรัตน์. (2556) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร:กรุงเทพฯ.
- สุขใจ น้ำผุด, อนุชานาฏ เจริญจิตรกรรม และสมนึก วิวัฒน์นะ. (2557). กลยุทธ์การบริหาร การเงิน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุดารัตน์ พิมพ์รัตน์กานต์. (2555). การเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ: วี.พริ้นท์ (1991)
- อนงค์นาฏ ผ่านสกลิน. (2556) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมตัวก่อนการเกษียณของข้าราชการครู จังหวัดร้อยเอ็ด . มหาวิทยาลัยมหิดล/นครปฐม.
- อรินทร อุดมเชียร. (2558). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานกรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน). สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตปริญญา, มหาวิทยาลัยสยาม